

kvalitetssystematik! Ministeren kan fastsætte tværgående, generelle regler om kvalitetsudvikling, der så kaldes kvalitetssystematik.

Det fremgår af lovforslagets § 1, at evalueringsinstituttet er en selvstændig, statslig institution. Vi har svært ved at se, at evalueringsinstituttet reelt er en selvstændig, uafhængig institution, når undervisningsministeren reelt bestemmer, hvad og hvordan instituttet skal arbejde, ligesom hun godkender formand og ansætter og afskediger lederen af evalueringsinstituttet. Såfremt evalueringen skal have troværdighed og gennemslagskraft, mener vi, at én af forudsætningerne er, at et sådant evalueringsinstitut udstyres med reel uafhængighed.

Ministeriet siger, at rangordning af uddannelsesinstitutionerne ikke vil indgå i evalueringerne. Vi er enige i det fornuftige i ikke at foretage en sådan rangorden. Der må kun offentliggøres landskaraktergennemsnit, men ved at give evalueringsinstituttet kompetence til at indhente oplysninger om karaktergennemsnit for den enkelte elev, det enkelte fag/hold samt oplysninger om samtlige eksaminer leverer man imidlertid råmateriale til en sådan rangorden. Hvorfor skal evalueringsinstituttet overhovedet indsamle disse oplysninger? Vi frygter det, især i en situation, hvor man taler så meget om, at vi skal sammenligne indenlands, og vi skal sammenligne mellem landene indbyrdes, og hvor vi har OECD-rapporter hængende over hovedet i tide og utide. Igen: Man risikerer, at evalueringsinstituttet i disse evalueringer kommer til udelukkende at fokusere på disse meget målbare informationer.

Et særligt problem, som nogle har været inde på, er de frie skoler. I princippet er det frivilligt for de frie skoler at deltage i evalueringen, men i bemærkningerne til § 2, stk. 2, har ministeren tilsyneladende afløst frivillighed med slet skjulte trusler. Vi oplever i hvert fald, når der står formulert, at der er en klar forventning om, at disse skoler indgår i evalueringen, at der ligger en trussel. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvordan skal dette »en klar forventning« tolkes? Er det udtryk for en trussel? Ligger der nogle sanktioner? Vil man fratage støtten til skolerne? Hvad betyder de tre ord?

Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren kan give påbud om konkrete tiltag som følge af en evaluering. Denne kompetence er uændret i lovforslaget, selv om det er understreget, at påbud kun er undtagelsestilfælde. En sådan magt til undervisningsministeren er efter

vores mening i uoverensstemmelse med dansk skoletradition. Hvorfor tror ministeren ikke, at de lokale myndigheder selv følger op på de forhold, som en evalueringsrapport eventuelt påpeger?

Vi frygter, at det nye evalueringsinstitut kan rejse sig som en skygge fra fortiden, hvor fokus flyttes fra de ansattes og de studerendes, elevernes selvevaluering til en langt højere grad af standardisering af det målbare.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget, som det her fremtræder. Men vil man have en institution med forskellige afdelinger til de forskellige undervisningsformer, der hjælper med at forstærke den løbende evaluering, som led i at de ansatte får langt mere magt i dagligdagen, og vil man støtte den evaluering, som vi mener bør finde sted mellem elever og studerende på den ene side og undervisere på den anden side, jamen så er der tale om noget andet.

Jeg har tre afgørende spørgsmål til ministeren: Hvordan kan vi forhindre, at instituttets materialer og resultater anvendes til en rangorden? Det er det ene. Det andet er: Hvordan kan vi tilstræbe, at den kvalitetssystematik, der tales så meget om, ikke medfører en reduktion af mangfoldigheden? Så vidt jeg kan se, medfører den danske skoletradition netop, at man har blik for mangfoldigheden. Står det ikke i modsætning til kvalitetssystematikken? Endelig ville jeg have spurgt om, hvordan hele denne sag harmonerer med udvikling af et lokalt demokrati, men jeg må slutte.

Tom Behnke (FP):

I modsætning til hr. Søren Kolstrup er vi i Fremskridtspartiet faktisk af den opfattelse, at det var en fordel, at OECD udfærdigede en rapport og fortsat udfærdiger rapporter og foretager vurderinger og sammenligninger af landene. Vi må jo sige, at specielt OECD-rapporten omkring læsefærdighederne i folkeskolen jo fik rusket noget op i andegården. Her gik vi og troede, at det gik vældig godt i Danmark, og vi troede, at det hele fungerede, som det skulle, og pludselig opdagede vi, at det gjorde det faktisk ikke. På den måde kan man jo positivt tage evalueringer op og gøre noget positivt ved dem. Hvis man bruger evalueringer til noget positivt, er evalueringer godt. De er med til at forbedre kvaliteten, og kvaliteten er altafgørende for, at det overhovedet bliver en succes.

Vi har i Fremskridtspartiet bemærket os, at man nu udvider kredsen af skoler, der skal